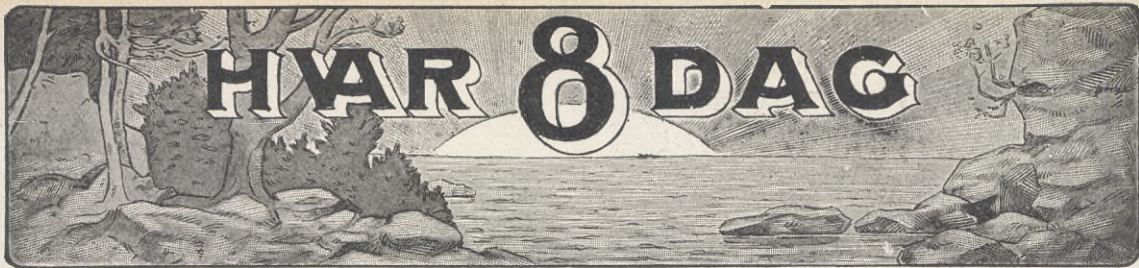

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

7DE ÅRG.

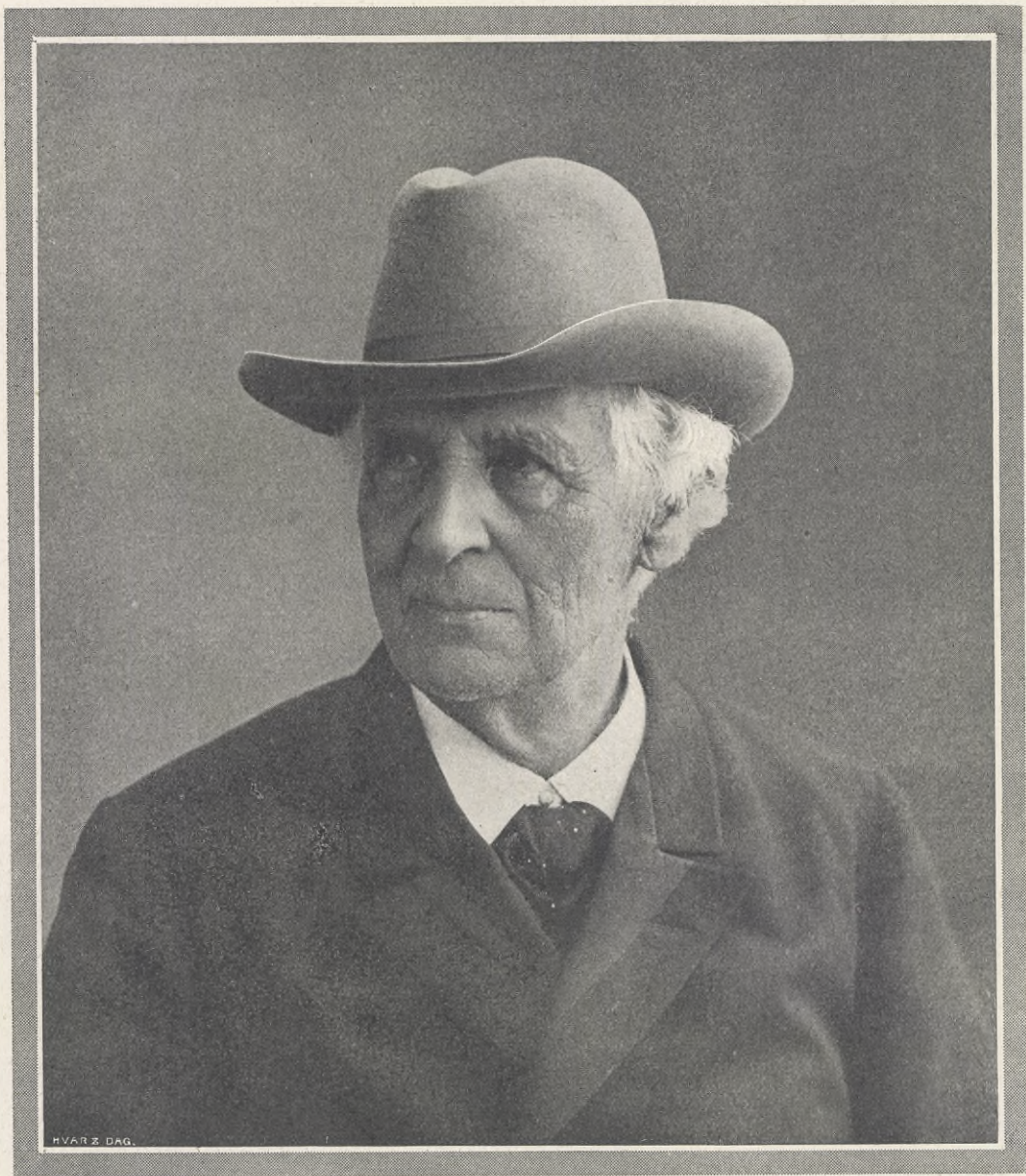
DEN 6 MAJ 1906.

N° 32

OBS. Återgifvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes. **OBS.**

INNEHÅLL: Gottfrid Warholm. — En Lundatradition. — Drottning Sofia i Honnef. — En förlust för svensk vetenskap. — Professorens utnämningar. — Svensk sångerska. — En syster till Fredrek på Ransått. — "Tänkaren". — Social utställning i Stockholm. — Olympiska spelen. — Ryttdagen i Göteborg. — Kinesiska kommissionen. — Landshöfdingskifte i Jämtland. — Det högre armébefälet. — Händelseexpert. — I väntan på revolutioner. — En målare med trollopensel. II. — Veckans porträttgalleri. — Det förlösta skolskeppet.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG. 1906

HVAR 8 DAG.

Foto Hållma, Lucid.

GOTTFRID WARHOLM.
GODSÄGARE.

Klöhn: Kem. A.-B. litogr. Sjöförsvarsparre Ström. 07-

GOTTFRID WARHOLM.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Foto. Rahmn, Lund.

GODSÄGARE G. WARHOLM I SITT ARBETS-
RUM.

Den 4 maj fyllde godsägaren Gottfrid Warholm på Tuna vid Lund 80 år.

Det är ett lif, rikt lika mycket på omfattande, mångsidigt och intresserat arbete som på framgång och erkännande, som ligger mellan denna 4 maj och den 4 maj 1826, då godsägaren som näst yngste son till kontraktsprosten, fl. dr Clas Warholm föddes i Böne prästgård i Västergötland.

Efter att ha genomgått Skara skola och gymnasium blef Gottfrid Warholm 1845 student i Lund. Det var emellertid icke den akademiska vägen, som han — i motsats till sina bröder — skulle gå. Han aflade kameralexamen, men blott för att därefter ägna sig åt landtbruket. Som den framstående landbrukaren har också godsägaren Warholm i främsta rummet gjort sig känd såväl inom som utom det län, som snart blef hans hemort. År 1858 återkom han nämligen efter 10 års bortvaro till Lund för att där öfvertaga biskopsbostället Helgonagården, ett arrende, som han ännu efter snart 50 år innehar. Till detta lades längre fram de Trolle-Wachtmeisterska egendomarne Trolleberg och Klostersgården, samt hans eget Tuna. I sin hand har sålunda godsägaren Warholm under många år haft ett äfven efter skånska förhållanden omfångsrikt landtbruk.

Här utvecklade han nu en liflig verksamhet till jordbrukets och boskapsskötselns höjande och blef i dessa saker i mer än ett afseende en föregångsman inom provinsen.

Det var klart, att denna för-

måga ej skulle lämnas obegagnad af länets landtbrukare. Omedelbart efter sin flyttning till Lund blef godsägaren medlem af Malmöhus läns hushållningssällskap och sedan efter hvarannat, medlem af dess förvaltningsutskott, sällskapets vice ordförande och slutligen — under femårsperioden 1892—1896 — dess ordförande. Såsom en af det skånska landbrukets mest representativa män insattes godsägare Warholm 1891 i den kungl. kommittéen angående hvitbetssockerbeskattningen; vid de allmänna svenska landbruksmötena i Malmö 1881 och 1896 var han vice ordförande. När godsägaren 1896 afgick från ordförandeplatsen, öfverlämnade hushållningssällskapet till honom sin guldmedalj som ett erkännande af hans arbete till dess och därmed också till hela länets fromma och utsåg honom till sin hedersledamot. Redan 1880 hade Kungl. landbruksakademien kallat honom till ledamot; år 1897 blef han en af dess hedersledamöter.

I nära förbindelse med Gottfrid Warholms verksamhet som landtbrukare står hans deltagande i länets industriella verksamhet. Han har tagit en verksam del i de flesta af de för jordbruket gagnande företag, som under de sista årtiondena startats i länet, så i flera sockerbruksaktiebolag, i Allmänna svenska utsädesaktiebolaget m. fl. Bland öfriga större bolag, hvilkas ordförande godsägare Warholm varit eller ännu är, må nämnas Sydsvenska Kreditaktiebolaget och Skånska Cementaktiebolaget.

Lunds stad har, som rimligt är, på mångahanda sätt tagit godsägare Warholm i anspråk för kommunala värf. Särskildt har godsägaren i flera omgångar representerat staden i landstinget och har under flere år varit stadsfullmäktiges orförande.

Godsägare Warholm är kommandör af V. O. och riddare af N. O. och D. D. O.

Af ofvanstående framställning kunde lätt den uppfattningen vinnas, att godsägare Warholms håg utslutande legat åt det praktiska lifvet och dess sträfvanen, men ingenting vore oriktigare. Att godsägaren icke saknat vare sig tid eller intresse för lifvets ideellare och ideellaste sidor har i synnerhet hvar och en kunnat konstatera, som haft tillfälle att se honom i sitt hem på Tuna, där han med sin maka Ida Thomander Warholm, dotter till Johan Henrik Thomander, nu under snart fyra decennier haft sin bostad. Där bryta sig lifligt meningarna om, snart sagt, hvarje rörelse af intellektuell, social, politisk

Foto Rahmn, Lund.

TUNA, godsägare G. Warholms egendom.

Kliché: Bengt Sjöström, spara

eller religiös art, som går genom tiden. Ur varmt människovänliga och religiösa intressen förklaras också de mångfaldiga stiftelser och donationer, som godsägare Warholm i förening med sin hustru och sin svägerska, fröken Emma Thomander, upprättat. "Johan Henrik Thomanders studenthem" i Lund skall icke blott till sena tider föra biskopens namn, det skall också alltid vittna om stiftarnas äfven eljes så ofta ådagalagda intresse för den studerande ungdomen vid Lunds universitet. Vid tillkomsten af "Ålderdomshemmet", "Församlingshemmet" och flera andra stiftelser af liknande slag i Lund är vidare godsägare Warholms namn på det allra närmaste knutet. I detta sammanhang må också erinras därom, att godsägaren under trenne decennier varit Lunds missionssällskaps skattmästare.

Dessa mångsidiga och djupa intressen ha utan tvifvel bidragit till att hos godsägare Warholm ända in i sena ålderdomen bevara sinnet friskt och ungdomligt. De ha emellertid i första rummet gifvit hans karaktär den jämvikt, afrundning och nobless, som alltid utmärkt densamma. Och när man nu på gods-

Foto. Rahmn. Lund.

J. H. THOMANDERS STUDENTHEM I LUND.

Klökst. Bengt SJÖBERG.

ägare Warholms 80-årsdag, på de olika områden där han varit och är verksam, erinrar sig honom, så minnes man icke mindre hans personlighet än hvad han utträttat.

Td.

EN LUNDATRADITION.

HVAR 8 DAG.

Foto. Rahmn. Lund.

MEDICINSKA FÖRENINGENS I LUND KARNEVAL DEN 20 APRIL.

Klökst. Bengt SJÖBERG.

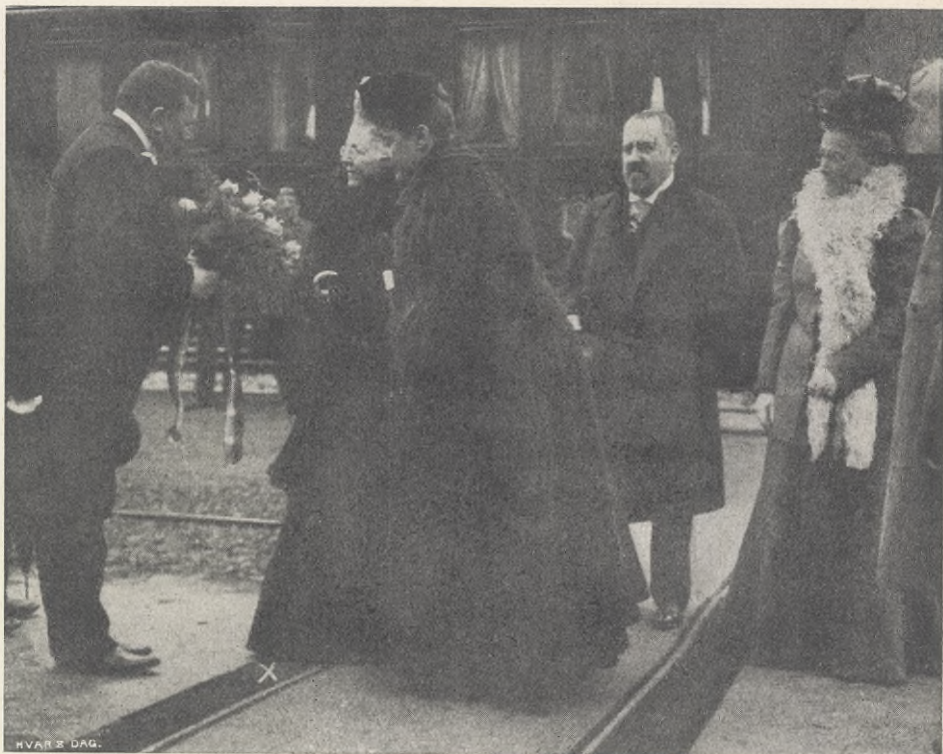
Medicinska föreningen i Lund firade den 21 april sin årshögtid, Stora Toddydagen kallad. Denna fäst, som årligen återkommer, och hvartill alla läkare i Skåne inbjudas, tager sin början med karnevalslif i ytterst burleska former, glada upptåg på stadens gator och restauranter, tuppsspelt på Lundagård. m. m. Hela Lund är på benen och i synnerhet det yngre släktet räknar denna dag till en af de gladaste.

På aftonen uppfördes ett storartadt originalspex, prägladt af äkta medicinarehumor

BLIF MEDARBETARE I HVAR 8 DAG.

DROTTNING SOFIA I HONNEF.

Den 25 april anlände *Drottning Sofia* till *Honnef*, mottagen af stadens myndigheter samt en talrik mängd af innevånarne, hvilka till H. M. ära rest en triumfbågen.

Efter fotografi.

[DROTTNING SOFIAS ANKOMST TILL HONNEF den 25 april.

Ähnere & Sønner, Kjøbenhavn

Japanska legationssekreteraren hr Kusakabé med fru som alltsedan febr. 04 då japanska legationen i Petersburg förlades till Stockholm och sedermera, då Sverige erhöll egen japansk legation, tjänstgjort i vårt land har i dagarne afflyttat till Rom, där han utnämns till första sekre-

terare. Herr Kusakabé har förvärfvat en stor mängd vänner i Stockholm och hans täcka fru, den enda kvinnliga exotiska uppenbarelsen i hufvudstadens diplomatiska värld, har intagit alla genom sin grace.

EN FÖRLUST FÖR SVENSK VETENSKAP.

En svår förlust gjorde vetenskapen, då e. o. profsorn i geografi vid Upsala universitet *Karl Jakob Mauritz Ahlenius* afled på akademiska sjukhuset därstädes, endast 40 år gammal.

Född i Tanum i Bohuslän d. 10 febr. 66, blef A. student i Uppsala 84 och två år senare fil. kand. Han var sedan vik. adjunkt vid Göteborgs Real-läroverk, men bedref äfven geografiska studier vid tyska universitet. 93 aflade A. fil. lic-ex. i Uppsala, disputerade för filosofiska graden med en afhandling om "Olaus Magnus och hans framställning af Nordens geografi", promoverades 95 till fil. d.r. och blef s. å. docent i geografi. Docenturen utsträcktes följande år att omfatta äfven historia.

A. var emellertid framförallt geograf och intresse-

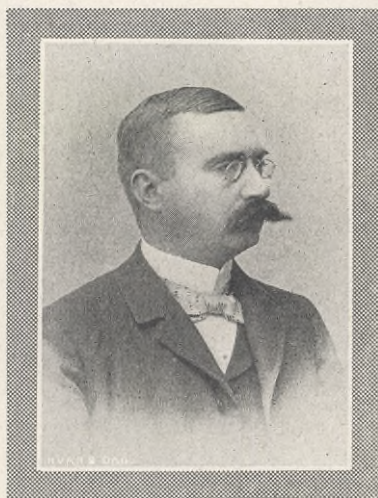

Foto. Dahlgren, Uppsala

Kittohé: Bengt Skjöldeparre.

KARL AHLENIUS. †

Foto. HVAR & DAG.

Kittohé: Bengt Skjöldeparre.

JAPANSKA LEGATIONSSEKRETERAREN OCH FRU KUSAKABÉ.

rad icke blott af geografiens humanistiska del, som han särskildt studerat, utan äfven af dess fysiska sida. Han utnämndes 1904 till e. o. professor i ämnet och kom sålunda att bekläda den första professuren i geografi vid Uppsala universitet.

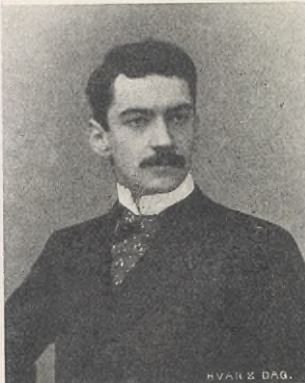
A. var en flitig skriftställare i sitt fack. Under

de senare åren utgaf han den nya, fullständigt omarbetade upplagan af det stort anlagda verket "Sverige. Geografisk, topografisk och statistisk beskrifning" — ett arbete, som det icke blef honom förunnadt få afsluta.

PROFESSORSUTNÄMNINGAR.

K. M:t har stadfäst Stockholms Högskolas kallelse för doc. vid högsk., t. f. laboratorn i kemi därst. fil. d:r H. K. A. S. v. Euler-Chelpin af fr. o. m. den 1 jan. 07 vara professor i allm. och organisk kemi vid Högskolan.

Född i Augsburg Bayern 73, förvärfvade von E. efter att ha studerat i München och Berlin år 95 i sistnämnda stad den filosofiska graden. Sina kemiska studier fortsatte han sedermera i Göttingen och Strassburg samt 97 vid Stockholms Högskola under prof. Arrhenius. Föl-

Efter porträtt.
H. v. EULER-CHELPIN.

jande år blef han dennes amanuens och 1899 utnämndes han till docent i fysikalisk kemi samt 1902 i kemi.

Efter porträtt.
E. A. KOCK.

Till professor i tyska språket vid Lunds Universitet är utnämnd fil. d:r *Ernst Albin Kock*. Född 64, stud.-ex. 82, fil. d:r 97, docent i engelska språket och litteraturen i Lund 97, t. f. prof. dels i germanska språk, dels i engelska, dels i tyska 01.

SVENSK SÅNGERSKA.

Foto. Jonason. Gbg.

SIGNE BOBERG.

Klädh: Bengt Sjöforsparve.

Häromdagen debuterade i Göteborg en ung sångerska, fröken *Signe Boberg*, en kraftig, mörk mezzosopran. Hon skördade ganska rikligt bifall och har tvifvelsutän många förutsättningar, då hon nu ämnar på allvar utomlands bedriva sina studier.

EN SYSTER TILL FREDREK PÅ RANNSÄTT.

En meddelare skriver:

95 år fyllde den 27 april fru *Carolina Bratt* i Seffle, den sista återstående länken i den stora syskonkedja, som en gång omslöt den gamla Ransättersgården i Värmland, tillhörande alltså samma syskonkrets från hvilken utgått Fredrik August Dahlgren, den kände visdiktaren *Fredrek på Rannsätt*.

Den femte i ordningen af 16 barn föddes Carolina Dahlgren 1811 på Taberg, men uppväxte i likhet med sin berömda broder och öfriga syskon i Ransäter och i samma gård hvilken i sin egenskap af att vara Erik Gustaf Geijers födelseplats fått en så vacker klang i vår historia. Gift 1833 med d. v. löjtnanten sedan kaptenen Kristian Bratt på egendomen Forsvik å Värmlanda näs, ägnade hon sig med stor duglighet och kraft åt det välmående hemmets och det vidlyftiga landthushållets skötsel och den ställiga och driftiga "nädig frun" på Forsvik var känd och högt värderad vida omkring i Värmland.

Ånka 1865 flyttade fru Bratt efter några år till Seffle.

Förenande med en sällsynt praktisk förmåga en liflig intelligens och en vaken blick på tidens företeelser, på samma gång som ett osvikligt minne då det gällde flydda dagar och deras människor, har fru B. ända till för kort tid sedan, då hon förlorat sin syn och i följd därpå en stor del af sin rörelse- och arbetsförmåga, företett bilden af en ovanligt vacker och lifskraftig ålderdom. Ehuru blind behåller dock 95-åringen ännu sina själskrafter obrutna, ett föremål för barn, barnbarn och hela den talrika släktens vördnad och tillgifvenhet.

Efter porträtt.

ENDÅ NU LEFVANDE
SYSTEM TILL FRED-
REK PÅ RANNSÄTT.

»TÄNKAREN»

FRÅN HVAR 8 DAG KORRESPONDENT I PARIS.

Sedan två timmar tillbaka ha parisarne en ny staty att titta på. Vid d. v. s. ministrar och artister och inbjudna och journalister som fått rada upp oss på trappan till Panthéon framför hvilket statyn står, samt en del nyfikna som af det välvisa gallret höllos tillbaka från den inte rätt fulla trappan, ha just varit och invigt Rodins Tänkaren. — Ministern för de sköna konsterna och några andra herrar som talade så lågt att bara de närmsta guldbroderade bänkarne kunde höra, talade om ideal och Rodin och frihet, och de guldsammetsklädda bänkarne applåderade och vi andra följde exemplet men tänkaren själf såg absolut oerörd ut med det grubblande hufvudet tungt lutadt mot jättenäfven. Det är inte den traditionella af sitt sanningssökande eteriserade eller förfina tankartyper mästaren fäst i bronzen. Det är den brutala urkraften, grottmänniskan eller bonden som första gången slagits af livets mysterium och förstenats i grubblat inför olösligheten i gåtan hvadan och hvarthän.

Det är en historisk staty. Klart var ju att för den under alla skiftande, konstuppfattningen dock alltid roccociserande, franska smaken ett sådant verk skulle te sig såsom ett monster. Men en amerikan bjuder en fabulös summa för den då endast i gipskiss förekommande statyn och så är i ett nu monstret vordet ett visserligen icke älskadt eller förstått mästerverk, men ett erkänt sådant. En nationalsubskription för dess resande framför Panthéon anordnades och under väntan på bronsbysten uppsattes gipsafgjutningen. Men kälkborgerligheten kände sig stött i sin "konstuppfattning" och en vacker morgon för ett år sedan låg Tänkaren i smulor framför de store människens boning. En dåre hade slagit ned den under natten sade man. Men nu står han där ånyo i mindre bräcklig form för att varsla om den dag — om hundra år kanske — då hans mästare skall höra till dem som det är majestätsbrott att icke förstå och beundra och får sina jordiska kvarlevor flyttade till kryptan i Sankta Genevevas åt minnet af fosterlandets störste söner helgade tämpel.

Efter fotografi.

Klisché: Bengt Sjöfersparre.

»TÄNKAREN», staty af Auguste Rodin.

HVAR 8 DAGS FOTOGRAF I STHL.

Klisché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfersparre Sthlm.—Gbg

ANORDNARNE AF DEN STÄNDIGA UTSTÄLLNINGEN FÖR ARBETARESKYDD I STOCKHOLM.

Nedre raden från vänster å foton: Fru E. Broomé, led. i styr. för Centralförb. för socialt arbete, Överdir. J. May, ordf. i Föreningen för arbetareskydd, Fröken K. Hesselgren, led. i styr. för Centralförb. för socialt arbete. — Öfre raden från vänster å foton: Ingeniör A. Nissen, Yrkesinspektör Th. Fürst, sekr. i Fören. för arbetareskydd, Doc. E. Levin, föreståndare för Tuberkulosmuseet, Byrådirektör I. Fredholm, kassaförv. i Föreningen för arbetareskydd, Redaktör G. H. von Koch, ledamot i styr. för Centralförb. för socialt arbete, Fil. Kand. Axel Hirsch, led. i styr. för Centralförb. för socialt arbete, Arkitekten N. Nordén, föreståndare för Nykterhetsutställningen.

SOCIAL UTSTÄLLNING I STOCKHOLM.

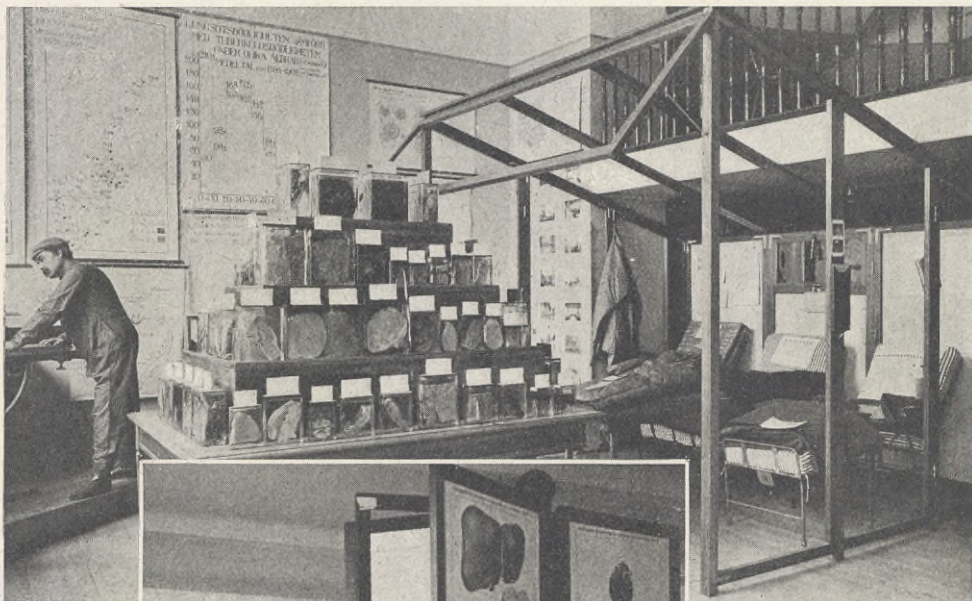
En social utställning af permanent beskaffenhet har öppnats i n:o 23 Birger Jarlsgatan i Stockholm. Utställningen, som åtminstone delvis tillkommit efter utländskt mönster, har anordnats af Föreningen för arbetareskydd, Svenska nationalföreningen mot tuberkulos, Centralförbundet för socialt arbete samt Centralförbundet för nykterhetsundervisning. Förstnämnda förenings exposition omfattar maskiner, försedda med skyddsanordningar mot de vanligast förekommande olycksfallen, samt anordningar afsedda att minska arbetets hygieniska vådor; bland annat ser man den

bekanta påkopplingen, en tippvagn som ej kan vända åt orätt håll, en betryggande hissanordning, o. s. v. Yrkesinspektören Th. Fürst har arrangerat denna utställning.

Nationalföreningen mot tuberkulos visar statistiska kartor o. tabeller, en monter med sjuk-

bjuder på en mängd litteratur, fotografier tabeller, betydande kooperativa företag, folkbildningsarbetet, egnahemsanläggningar, ungar- och kvinnohem, föreläsningssal, försäkringsväsen, välgörenhet, fattigvårdsförhållanden, hvilka här kunna särskildt väl studeras, sjukkasväsens, arbetsstugor, skolofskolonier, m. m. och Centralförbundet för nykterhetsundervisning framlägger likaledes olika väckande skrifter o. d.

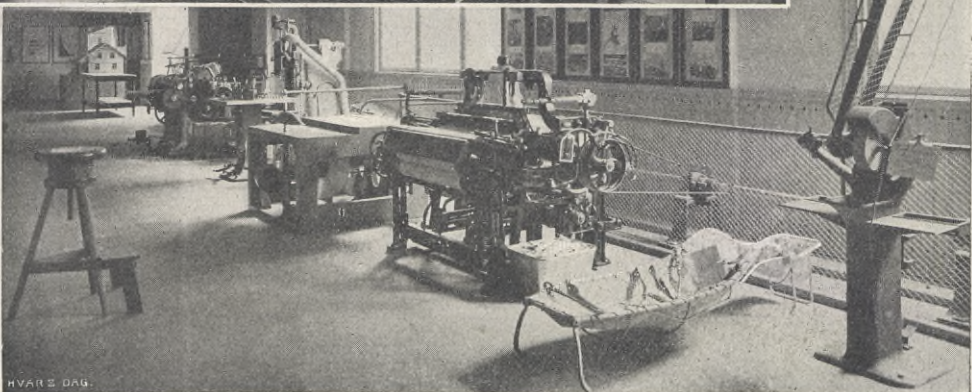
Den nya utställningen bör bli af intresse för alla dem, som intressera sig för tidens stora sociala rörelser.

HVAR 8 DAGS
STOCK-
HOLMS-
FOTOGRAF.

domspreparat, spottkoppar, för de sjuka afsedda bäddar, lätt deficerbara, en provisorisk ligghall, liggstolar, fotografier från olika sanatorier, m. m.

Centralförbundet för socialt arbete

HVAR 8 DAGS
Efter fotografi

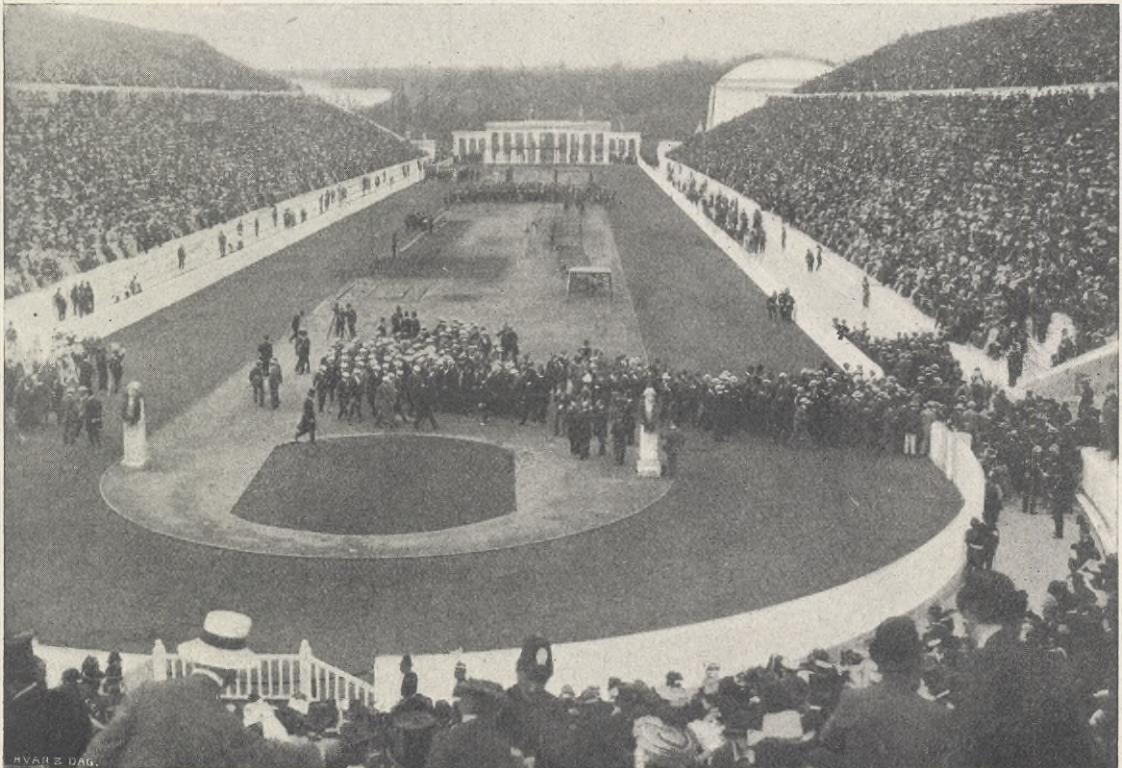
Klöhn: Kem. A.-S. Bengt Sjöfverparre Stålm.-Öbg.

SOCIALA UTSTÄLLNINGEN I STOCKHOLM.

OLYMPISKA SPELEN.

DE KUNGLIGA ÅSKÅDARNE: Å främsta bänken: Drottningen af England, Konungarne af Grekland och England, Drottningen af Grekland, Prinsen af Wales, Kronprinsessan af Grekland och Prinsessan af Wales.

HVAR 8 DAG.

STADION Å ÖPPNINGSDAGEN.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöberg-parre Stålm—Öbg.

EFTER FOTOGRAFIER.

SPELENS ÖFVERDOMARE, PRINS GEORG AF GREKLAND
(1) SAMT ÖFVERSTE V. G. BALCK (2).

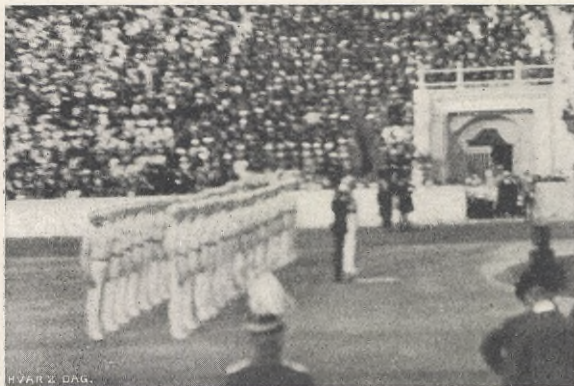

F. to. Larson, Gbg

Kliché: Bengt Ståfverparre

ERIK LEMMING,
som bland 22 medtäflare eröfrade 1:sta pris i spjutkastning och
satte ett världsrekord med en distans af 53,90 meter.

Svenska gymnasterna hade ställt sig utom täflan, då de i
sin afdelning endast hade att täfla med sina grekiska värdar,
just i svensk gymnastik. Den vackra uppmärksamheten bör vara
allmänt bekant här hemma, den har af grekerna högt värderats.
Svenska gymnasternas uppvisning var också i verkligheten "utom
täflan".

HVAR 8 DAG.

DEN INEJUDNA SVENSKA TRUPPEN gör honnör för majestäterna samt visar språngmarsch öfver hästen.

HVAR 8 DAG.

DANSK KVINNLIK GYMNAST

FRÅN SVENSKA GYMNASTERNAS UPPVISNING.

EFTER FOTOGRAFIER.

En meddelate i Athen som samtidigt insändt några snapshots från svenskarnes första dag (se föreg. sida) skrifver därifrån följande:

Liksom den rike Herodes Atticus omkr. 140 år f. Kr. förvävade sig ett fräjdadt namn genom att med pentelisk marmor smycka den i en naturlig dalsänka invid Iliossos flodbädd anlagda rännarbanan, som då stätt i anspråkslös utstyrelse i 200 år, så är nu greken Awerofs namn på allas läppar, den rike mäcenatens, som åter låtit Athens stadium uppstå i förnyad marmorglans. Hvilken mening man än må ha om värdet af de nu med konst till lif väckta Olympiska spelen, kan säkerligen ingen se detta åskådarrum fullsatt af 50 till 60,000 människor under bar himmel utan att blifva djupt gripnen af den storartade anblicken. Ingen kan här sitta som ointresserad åskådare utan att ryckas med af de tusendes bifallsstormar.

Till närmare redogörelse återkomma vi med utflögare bilder af svenskarnes uppvisningar.

Den kinesiska kommissionen, som besökt Stockholm, såsom H. S. D. förut i ord och bild meddelat, tycktes ha trifts särskildt väl i Sverige, att döma af att kineserna utsträckte sitt uppehåll härstädes ett par dagar öfver den beräknade tiden. Bland andra ställen, som besöktes, var Lifgardets till häst kasern, där truppen hade en synnerligen lyckad uppvisning för asiaterna. H. S. D:s fotograf förevigade det minnesvärda tillfället på ett, såsom synes, mycket lyckadt sätt.

(Tillhör nedersta bilden.)

Efter fotografi.

OLYMPISKA SPELENS ÖFVERLEDARE: Gen.-komm. Milka de Negrobontes och Gen.-sekr., Prof. Lambros.

Assist: Bengt Silfverparre.

Under tillopp af ett synnerligt stort antal aktiva deltagare och omfattade med allmänhetens intresse ha några dagars ryttarfester försiggått i Göteborg. Kör-täflingar, ekipageuppvisning, prisridning och prishoppning ingingo gifvetvis i programmet. Af det fotografiska materialet ha vi icke utrymme för mer än vidstående lilla snapshot af den minsta deltagarinnan i ekipageuppvisningen, Mercey Mark. Å bilden synas prisdomarne, hrr frih. Ridderstolpe (festernas ledare), Örn, Dähn och Bratt. Prishoppningen försiggick under regn, hvadan goda bilder därifrån icke voro möjliga erhålla.

HVAR 8 DAG.

Efter fotografi.

FRÅN RYTTARFÄSTEN I GÖTEBORG: Det minsta ekipaget.

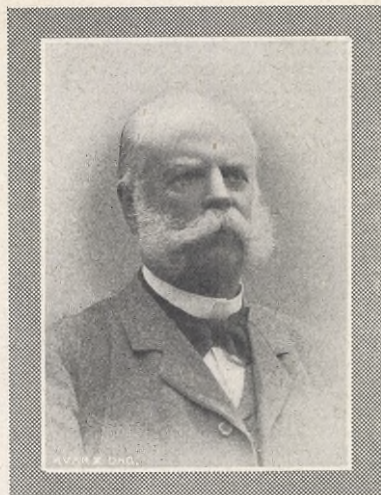
HVAR 8 DAG.

HVAR 8 DAGS STOCKHOLMSFOTOGRAF.

KINESISKA KOMMISSIONEN ÅSER EN UPPVISNING AF LIFGARDET TILL HÄST.

Klubb: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Skåm.—Olg.

LANDSHÖFDINGSKIFTE I JÄMTLANDS LÄN.

Efter porträtt.

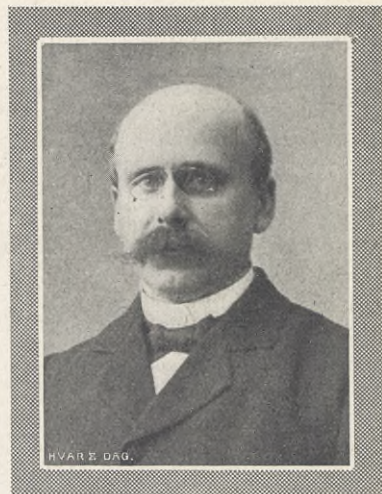
Kliché: Bengt Sjöqvistsparre

FRIH. K. U. SPARRE.

Landshöfdingen i Jämtlands län, frih. **KNUT ULFSON SPARRE**, har erhållit begärdt afsked och är till hans efterträdare förordnad landssekreteraren **JOHAN WIDÉN**.

Frih. **K. U. Sparre**, f. 7 april 1835, blef u.-löjtn. vid Elfsb. reg. 55, men har ägnat sitt största arbete åt statens järnvärs tjänst, hvarinom han avancerade till öfverdir. 87. Utn. 95 till landshöfding i Jämtl. län, för hvars Hush.-sällsk. frih. S. varit ordf. sedan 96. Har vid olika tillfällen deltagit i ett flertal kommittéer.

T. f. landsh. **J. Widén** är f. 16 febr. 1856. Stud.-ex. 74, v. häradsh. 83, länsnot. i Södermanl. län 85, landssekr. där 96, ed. af Riksd. A. K. sedan 1900. Civilminister under Lundebergska ministären och därefter ånyo landssekr. i Söderm. län.

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Sjöqvistsparre.

J. WIDÉN.

DET HÖGRE ARMÉBEFÅLET.

C. A. ÖRN.
T. f. chef för Skaraborgs regte, utn. till öfverste i armén.

S. W. SUNDELIUS.
T. f. chef för Södermanl. regte, utn. till öfverste i armén.

G. H. SJÖQVIST.
T. f. chef för Elfsborgs regte, utn. till öfverste i armén.

C. M. FALLENIUS.
T. f. chef för Norrbottens regte.

Kungl. maj:t har utnämnt och förordnat:

till öfverstar i armén, öfverstelöjtnanten vid Skaraborgs regemente m. m. **C. A. Örn**, t. f. chefen för Norrbottens regemente, öfverstelöjtnanten vid regementet m. m. **S. W. Sundelius**, öfverstelöjtnanten vid Södermanlands regemente m. m. **E. H. D. W. von Bornstedt** och öfverstelöjtnanten vid Västgöta regemente m. m. **G. H. Sjöqvist**, hvilka samtidigt förordnats att t. v. vara chefer, öfversten Örn för Skaraborgs regemente, öfversten Sundelius för Södermanlands regemente, öfversten v. Bornstedt för Första Lifgrenadjärregementet och öfversten Sjöqvist för Älfsborgs reg.

E. H. D. W. von BORNSTEDT, t. f. chef för F. Lifgren.-reg. utn. till öfverste i a.

Samma dag har förordnats chefen för krigshögskolan, öfveradjutanten och öfverstelöjtnanten i Generalstaben m. m. **C. M. H. Fallenius** att t. v. vara chef för Norrbottens regemente.

HANDELSEXPERT.

Som bekant har Stockholms Handelsbank inrättat en Industri-Afdelning för att öppna direkta transmarina förbindelser för svensk handel och industri. I och för utredning af möjligheterna härför utsänder banken experter

till de olika handelsområden som sökas och har just i dagarna den förste af desse, ingenjör **Emil G. Sahlén**, afrest med Kapstaden som första operationsbas.

Här kommer herr S. att stanna en längre tid för att undersöka utsikterna för direkta handelsförbindelser mellan Sverige och Sydafrika, för att därefter å ort och ställe bedrifva enahanda undersökningar med afseende å Australien och Indien. Ing. S. har senast varit anställd inom St. Kopparbergs Bergslags pappers- och trämasseafdelning samt har vid olika tillfällen företagit studieresor i Amerika och Europa.

E. G. SAHLIN.

I VÄNTAN PÅ REVOLUTIONEN.

FRÅN HVAR 8 DAGS KORRESPONDENT I PARIS.

Paris d. 28 april.

Alltifrån den internationella arbetarkongressen 1889 är ju första maj den dag som all världens arbetarorganisationer helgat till mönstringsdag för sina skaror med den lagstaddade åttatimmars-arbetsdagen som lösesord. I Frankrike har förstamajfirandet de sista åren varit skäligent matt. Emellertid bestämde den sista för två år sedan afhållna stora allmänna franska fackföreningskongressen att från och med den första maj 1906 skulle inga fackföreningsmedlemmar arbeta mer än åtta timmar om dagen eller mer än sex dagar i veckan (i Frankrike är söndagshvilen ej lagstadd och de maktägande ha höjt ett enstämmigt ramaskri mot denna oerhörda socialistiska uppöfning, tydligen utan tanke på att de protestantiska länderna sedan urminnes tid kunnat drifva sin industri minst lika lyckligt trots sitt stränga firande af sabboten); efter att ha arbetat sina åtta timmar skulle de fredligt men oåterkalleligt lämna ateljéer och verkstäder och den sjunde dagen skulle de hvila.

Sedan detta beslut fattades ha många ting hunnit ske som kunnat väcka oro i sinnen hos den stora massan. Flera långvariga sträjker och lock-outer som åstadkommit mycken nöd och fattigdom ha lämnat bittra minnen. Så kom Courrièreskatastrofen med den därpå följande olycksdiga strejken med militärkommanderingar, arresteringar och spilda människolif och samtidigt det onödigt brutala undertryckandet af postbetjäntesträjken i Paris och af folkskollärarnes försök att bilda organisationer.

Så uppkom planen att inställa arbetet första maj och anordna en demonstration denna dag. Då utkastade yttersta högern det förlösande ordet: Det kommer att bli *revolution* första maj. Och revolution, revolution, revolution ljuder det i alla tonarter. Nu har själfva den radikala regeringen gripits af paniken: i går på morgonen fingo vi bevittna det litet egendomliga skådespelet af husundersökning hos munktidningen "Korset", "kejslerligt" sinnade aristokrater och höga militärer och hos socialistiska och anarkistiska arbetarledare, hvilka alla förmenades gemensamt (!) spinna en komplott mot statens säkerhet. Man fann emellertid inga som helst dokument som tydde på samarbete mellan dessa dödsfiender.

För att möta alla eventualiteter kommer emellertid den sköna synderskan att från söndag kväll ligga i belägringstillstånd. Natte efter natt inkallas mera militär. Paris garnison är mangrant in-

ställd. Natten till i går (fredag) ankom 28,000 man. Maskingalleriet som nyss mottog de 50,000 mutualistgästerna är iordningställt för sex dragonregementen med hästar och lägerredar inom hus. Vatten och gasledningar skola särskildt bevakas. Alla bibliotek och dylika offentliga byggnader stängas den 1 maj för publiken, de skola alla vara fyllda med militär. Polis och municipalgardets patruller draga redan genom gatorna är den sista april skola minst 60,000 man vara inkommanderade till Paris. Inga folksamlingar eller tåg komma under någon öfvervändning att tillåtas.

När man så betänker att de "röda" fackföreningarnes medlemsantal inte värst mycket öfverstiger 60,000 man (och det är ju de som förmenas skola göra revolution) tycker man publiken skulle kunna känna sig tämligen lugn. Och det gör den sansade delen af publiken och skulle ha gjort det ännu mer om "säkerhetsåtgärderna" varit mera måttligt tilltagna. Men icke så i klerikala kretsar. Fromma landsortskatoliker lämna redan Paris för sina respektive "hemland"; andra ämna stanna men skola bomma till sina luckor och inte sticka ut näsan, en del har satt sina värdesaker i säkerhet i utlandet och allt förståndigt folk lägger in stora matförråd. Den revolutionen, den revolutionen! Jag kom i tisdags in i ett af Paris största specerimagasiner och beställde några saker. Ja, men ni kan inte få dem i morgon, förklarade biträdet: vi kan inte skicka det förrän om lördag, för alla människor har beställt förråd för revolutionen!

Det finnes emellertid ett lager af samhället där man icke talar om eller tror på revolutionen den 1 maj. Det är bland de fattiga, de arbetande. De lägga inte in några förråd. De gå till sitt arbete med vanligt lugn. Och på tisdag ämna de inte arbeta.

Ja, men då kan ju olyckan ske, invänder antagligen mina läsare. Jag tror det inte. Naturligtvis kommer en eller annan liten sammanstötning att ske mellan gatuordningens väktare och folkhopar som icke hinna skingra sig fort nog, men stegat från ett "gatugruft" till en revolution är ganska långt. Den som har sett latinska folkmassor i "kritiska" ögonblick vet hur godlynta och tåliga de i själfva verket äro. Fransmännen äro ju alltid stora i orden, deklamera så storvulet, kanske rent af själfva tro på sina bragelöften... men när ögonblicket att infria kommer betänka de sig två gånger och — eftertanken är vishetens begynnelse, säger ett franskt ordspråk. Den är äfven resignationens.

Efter fotografi.

Utsikt: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sklm.—619

FÖR FÖRSTE MAJ I PARIS: Sex dragonregementen stationerade i Maskinpalatset.

EN MÅLARE MED TROLLPENSEL. II.

FÖR HVAR 8 DAG AF SAM ARSENIUS.

(Forts. o. slut fr. n:r 30.)

Knappast har jag tagit två steg åt sidan förrän jag upptäcker hans namn på en mindre tafla "l'Air" och strax invid en till med påskrift "La terre ou le paradis terrestre". Båda voro i samma dimensioner, ungefär 70 cm. i längd och 40 cm. i höjd.

Paradiset hade mycket gemensamt med Bataille d'Arbelles. Icke till ämnet, ty där var det strid, stormande strid, här frid, vindstilla, Eden. Påfågeln släpade sin stjärt öfver lejonets ram och dofhjorten hvilade stilla, fastän panterns svans svängde vid hans sida. Gemensamheten låg i färgskalan, i den med "divinatorisk finhet" förda penselspetsen, i rikedomen på detaljer, på innehåll, på dessa ousinliga möjligheter att hitta nytt, att upptäcka.

Öfver landskapet bredde sig mycket af paradisisk färging, oakadt det icke var någon speciellt exotisk

nar, kvistar och vanliga släta löfträdsblad, som endast gifvit honom tillfälle att framställa konturerna, mittelnerven och mera hel belysning, utan han hade gått betydligt mera invecklad tillväga. Citroner, äpplen och päron lyste på grenarna, storbladade slingerväxter klängde efter stammarna, med tandade, flikade och urnupna blad, på hvilka ett nät af nerver förgrenade sig, vinrankor snodde sig upp mot topparna, med svällande klasar, på hvilka hvarenda drufva var uttagen och åt hvarje särskildt blad hade han förlänat olika bildning, läge och partiell belysning. Rosor, hvita och röda, änrade i vinets följe, knoppande och mera öppnade, med hundratals kronblad, med mossor och taggar på de böjda stjälkarna.

Han hade icke ödslat med frukterna, icke låtit dem titta fram öfverallt, icke dekorerat sina träd så

Efter fotografi.

»LA TERRE OU LE PARADIS TERRESTRE» AF JAN BREUGHEL. I Louvren.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Stain—Gbg

flora, hvarken sagopalmer eller blommande mango, som lämnat förebilder till vegetationens typer. Taflans mittdel upptages af en dunge med yppigt utväxta träd, hvilkas bladmassor möta och slingra sig i stammar och grenar, som stiga upp från taflans båda sidor, bildande hvar sitt hvalf omkring mittdelgruppen. Genom dessa synes luften klar och uppvärmd, soliga ängder och lummiga parker förtona i blåa harmonier.

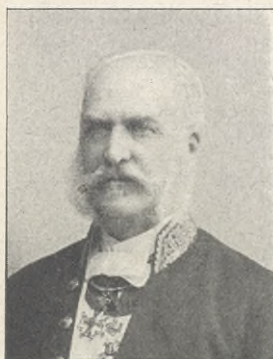
Steg man några steg tillbaka, verkade dessa trädgrupper med en besläande must och helhet, när man nära inpå följde rundt desamma uppenbarade sig en detaljernas mångfald, ett utförande i det allra minsta som var fullkomligt ofattbart drifven.

Här hade målaren icke blott frossat eller snarare späkt sig i det fin-finaste uttagande af stambark, gre-

som människor i allmänhet pynta sina julgranar efter öfverlastandets och den symmetriska fördelningens principer. Han hade koncentrerat. I högra kanten och efter den öfre hade han anbringat flockar af rosor, drufvor, och belysta citron- och päronbehängda grenar, så att de bredde sig till en guirland, en taflans egen omramning.

I förgrundsplanet växte blomster af mångfaldiga slag. Liljeväxters praktfulla kalkar, vallmons lysande kronor, riddarsporrar och stormhattar höjde sig på långa stänglar eller böjde sig öfver tulpaner, narcisses, konvaljer, och otaliga andra arter. Man kunde studera som i en botanisk trädgård, söka bladformer, blomställningar, blomhyllan, pistiller och honungsgömmen, och säkerligen skulle mången botaniker i dessa samlingar finna lika noggranna detaljer som på de

VECKANS PORTRÄTTGALLERI.

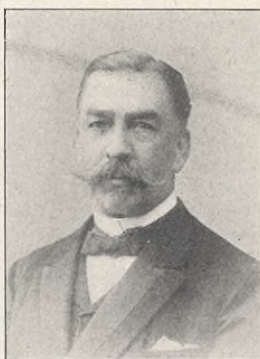
C. G. OXEHUFVUD.

Öfverintendenten Christer Oxehufvud i Stockholm fyller den 9 maj 75 år. Und.-l. vid Värml. fältj. reg. 52, öfv.-löjtn. o. chef för Norrb. fältj.-corps 81, öfverste i arm. 88, chef f. Bohusl. reg. 90, f. Älfsb. reg. 92, afsk. ur krigstj. 94. T. f. gen-int. 92, öfv.-int. 97. F. d. landst.-man, led. af stadsfullm. o. drätselk. kommunalt. ordf., m. m.

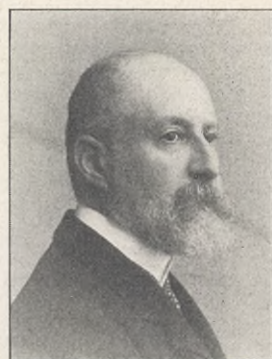
J. J. SMITH.

Landssekreteraren Johan Jakob Smith fyller den 12 maj 65 år. Stud.-ex. 61, v. häradshöfd. 68. t. f. landssekreterare i Gäfveborgs län 89, ordinarie sedan 96. Utöfvat häradshöfdingeämbete i olika domsagor.

H. F. E. STERNHAGEN.

Grosshandlaren Harald Sternhagen i Göteborg, fyllde den 1 maj 60 år. F. - led. af Riksd. F. K., led. af stadsfullm., af drätselkammaren och hamnstyrelsen, ordf. i sjömanshusdir, v. ordf. i handels- och sjöfartsnämnden och Sveriges Allm. Sjöfartsförening. Ordf. i Göteborgs Rederiförening, m. m.

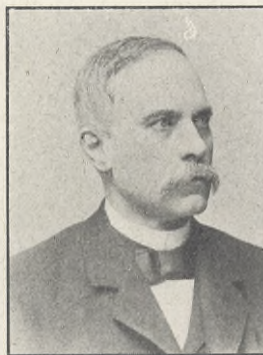
O. SAMSON.

60 år fyllde d. 6 maj grundaren af Lifförsäkrings-A.-B. Nordstjärnan i Sthlm, dir. Otto Samson, hvilken fr. o. m. den 1 maj lämnat den befattning som verkst dir. i bolaget, hvilken han beklädt sedan dess stift. 71. S. är känd som en af de mest framstående männen på det svenska försäkringsområdet.

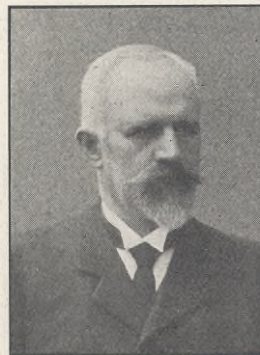
C. GERNANDT.

75 år fyllde d. 28 april f. bokförl. Christian Gernandt i Sthlm, känd som utg. af "Svenska Familje-Journalen" o. af första uppl. af det utm. konversationslexik. "Nord. familjebok", som utk. 75-94 o. bibringade G. en ekonomisk förlust af flera hundratusen kr. Det är G:s förtjänst, att detta storverk bief fullbordadt.

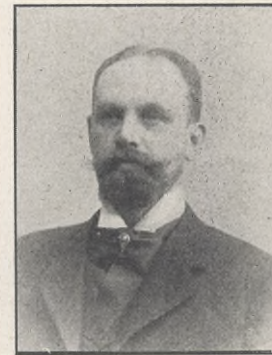
L. W. S. LOTHIGIJS.

Den 8 maj fyller f. d. landshöfd. Wilh. Lothigijs 70 år. Stud. 54, hofr. 57, borgmästare i Karlshamn 70, justitieombudsm. 84-86. Landsh. i Elfsb. 1 86. Led. af Blek. 1 landst. 71-81, af Riksd. A. K. 73-75 o. sed. 97 samt af F. K. 73-94. ordf. i Elfsb. 1. N. o. S. hush. sällsk. sedan 87, m. m. Led. af landbruksakad. 01.

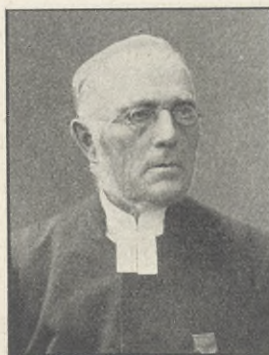
C. ÅNGSTRÖM.

Direktören Carl Ångström, fyllde d. 22 april 50 år. 78 konstruktör i Washburn & Moens järnverk i Worcester, 84 konstruktör o. maskinl. vid stora Kopparbergs Bergsl. bolag, sedan 92 dir. för Motala Verkst. A.-B. Medl. af Verkst.-fören. öfverstyr., af Iron and Steel Institute i England, prisdomare vid flere industri- och konstutställningar.

E. J. L. H. WREDE.

Hofrättsrådet frih. Henrik Wrede i Jönköping fyller d. n. 14 maj 45 år. Stud. ex. 80, hofrättssex. 85, auskultant s. å., fiskal i Göta hofrätt 93, assessor därst 97, hofrättsråd 03. Stadsfullmäktiges i Jönköping v. ordf., ledamot i Jönköpings läns landsting, m. m.

E. WINBERG.

Kontraktsposten och kyrkoherden Elias Winberg fyllde den 14 maj 75 år. Stud.-ex. 55, prästv. 57, kyrkoherde i Ornevalle sedan 80, pröst 87, kontraktspost sedan 98.

A. G. L. BILLING.

65 år fyllde d. 29 april öfverhofredik., biskopen, en af de 18 i Svenska akademien, led. af Riksd. F. K., Gottfrid Billing. H. 8. D. har förut meddelat helsidesbild med utförlig biografi.

C. G. NORBERG.

Provinsialläk., med. lic. Gustaf Norberg fyllde d. 25 april 60 år. Stud.-ex. 66, med. lic. 76, stip. i flottan 74, delt. som läk. i 3 sjöexp., distr.-läk. i Gillberga 76, stadsläk. i Säter 77, 2:e bat.-läk. v. Jönk. reg. 79, stadsl. i Eksjö 80, prov. läk. i Eksjö distr. 80, i Nyköp. distr. 90, i:e prov.-läk. i Söderm. 1. fr. 91. Stadsfullm., ordf. i hälsov.-n.

C. E. RAMEL.

Envoyé extraordinaire och ministre plénipotentiaire vid turkiska hovet, friherre Charles-Emil Ramel, fyller den 15 maj 55 år

utomordentliga blomsterplanscher med hvilka Linnæus tapetserade väggarna i Hammarby gård.

Till allt detta ur växtriket förenade sig en zoologisk fauna, en samling tama och vilda djur-arter, apor, insektätare, rofdjur, höfdjur, gnagare, och fåglar af alla ordningar, sångfåglar, höns- och simfåglar, vadare och roffåglar. De uppfyllde marken, funnos i träden, seglade i luften.

Lätt kunde det icke vara att med något slags allvar gruppera dessa djur af olikartade typer, äfven om den paradisiska epoken tillstodde en allmän sämja dem emellan, det hade också blifvit lite bilderbok för barn, icke obetydligt naiv i uppfattningen, och några af de stora djuren i förgrunden voro icke särskildt lyckade som ställning eller inbördes placering. Hos de flesta var emellertid karaktär och rörelse mästerligt gifven och skickligheten tycktes ökas med minskandet af storleken.

Den stora kon som vrider på hufvudet, bocken som så värdigt träder fram ur trädungen voro de bästa bland de större djuren i förgrunden. Påfågels-hanen var det mest sällsamt öfverlägsna man kunde tänka sig i en praktfull fjäderdräkts detaljerade och färgsanna utförande och honan bredvid, gaf exempel på hvad konstnären kunde uppnå i den mera diskreta fjäderbeklädnaden. Till och med alla de mindre djuren, kattor, marsvin, kaniner, vesslor voro trädfäda på pricken. På piggsvinet var hvarenda rörpenna ytterst noggrannt uttagen och en "målad sköldpadda" i närheten af änderna visade hela den geometriska utvecklade inrutningen som vore den fotograferad. Djur och fåglar i mellanplanerna voro oakadt sina mycket små dimensioner icke på något sätt försummade, och icke heller felades grenar och redigt framställda bladmassor på de trådsamlingar i fonden som dolde hvad som kunde finnas bortom desamma. Särskildt solbelyst och ljusöfvergjuten var den ängd, som synes bortom elefanten, hvarest Skapelsens Herre synes nedstigen till det första människoparet.

På trädstammarna, efter grenarna, bland frukt-flockar och bladmassor hade jag snart fått syn på glittrande fasaner, lysande papegojor, bruna ugglor, gråa falkar och en och annan röd- eller blåbröstad liten sångare. Då jag spanade mera skarpt i träd-kronorna, upptäcktes ständigt nya fåglar; sökte jag ibland blommorna på marken framträdde än här än där nya små fyrfota djur och kräldjur. En åskådare, som ena ögonblicket granskade en fläck af taflan utan att finna något lefvande, och andra minuten såg sådant uppenbara sig, kunde lätt tro sig utsatt för magi och trolldomskonst, känna sig liksom tviflande på sig själf inför denna ständigt födande och nyskapande tafla, men måste samtidigt erfara den spänning och fröjd som följer i skogarnas tystnad, då man upptäcker orrar i topp eller ser en hjärphöna med ungar kila fram i mossstufvorna.

Förtrollad var den sannerligen denna lilla träskifva, som oakadt en relativt tunn och lätt färgbe-läggning kunde lefva med en kraft, som icke gaf efter för någonting af allt det mörka och lysande som fanns i närheten och som ändå kunde rymma så öfverhörd mycket, allehanda djur, allehanda foglar, allehanda träd och örter.

Mest kosteligt, och en lust för ögonen, var den stora trädgruppen med sina blanka, svängda, finbar-kade stammar, med dessa sällsamt herreaktigt uttagna valörer, med blodfyllda framsträckta grenar i full belysning, och en mångfald af toner från dessa till det dunkelgröna innerst inne, en oändlighet af bladytor och bladlinjer, som sammansmälte i ett gemensam-hetens stora, helgjutna, praktfulla enhet.

Taflan invid i samma dimensioner som La Terre

benämndes l'Air. Den var icke så öfverallt uppfyllt som de andra. Terrängen intog mindre plats i taflan än luften, som delvis solfylld, delvis bolmande mol-nig bredde sig öfver ett obetydligt parti förgrund, en bäragsplåtå, och bortom, nedanför, ett skogigt, alpartadt landskap, som förtonade svagt i Breughels blågröna färg. I denna tafla hade han låtit fantasien och skämtet fritt tumla om.

Till höger sväfvade eller snarare hvilade en ung kvinnlig figur på molnen, en hvit kakadua hade slagit sig ned på den uppsträckta högra handen, i den vänstra höll hon en af meridianer omspunnen glob. Vid hennes fötter låg en ängel i knästående ställning, riktande en stor tub mot den soliga rymden, hvarest solguden helt diminutiv låter sitt fyrspann löpa friskt undan. Ofvanför henne i de högre luftregionerna provfode en del änglarns sina vingars styrka emot fåglars snabba flykt. Nedanför luftens drottning, — om vi kalla henne så — på bäragsplåtån, hade en nästan oräknelig massa fåglar af allehanda slag gytt-rat ihop sig och på det mest ogenerade sätt hade må-laren hämtadt dem från vidt skilda zoner, från Savog-ninos alper, från Nilens sumpstränder, från Guate-malas ekskogar, och från Antarktis polarisar.

Två påfåglar hade här som i paradiset målats med den briljantaste fitness, ovanligt vackert hopkom-ponerade, och ensamma nog att förläna taflan ett högt konstnärligt värde. Omkring och ofvanför dessa fram-trädde representanter för stora fåglar i pelikan, flami-ngo, kasuar, strutsar, kalkoner, bärgufvar, fjällugglor, sadelstorkar, gamar, och en väldig kungsörn bredde sina vingar lik en heraldisk sådan på de romerska cäsarernas fälttecken. Ett par pinguiner intogo en hotande ställning mot pelikanen, tvänne sångsvanor smällde med näbbarna mot en långhalsad häger, en bärgufv begrafde sina skarpa klor i en höna och en dufva, medan en spansk tupp och en tjäder strax bred-vid i ett ilsket slagsmål hackade ögonen ur hvarandra.

Emellan dessa stora hade målaren på det mest förslagna sätt utnyttjat alla tomrum med delar af större fåglar, och mindre sådana. Hela grupperingen var en fantasilek, någon mening i densamma fick man icke söka, anse den som en plansch på olika fågel-arter, hopsatta med hänsyn till skarpa motsatser i kraniers, halsars, kroppars och bens skapnad, tagna för deras sköna fjäderdräkter och anpassade intill hvarandra helt och hållet för färgmotsättningarnas och formens skull, ufvar vid dufvor, örnar vid gäss, en fredens idyll midt ibland slagsmåln.

De stridande, mördande och grälände hade ju nära kännedom om hvarandra, men de flesta andra voro alldeles isolerade som "pose" och uttryck, oak-tadt de voro om och på och i hvarandra, men detta hindrade icke att karaktär och rörelse voro förträffligt, stundom träffande humoristiskt gifna. En och annan kunde tyckas målad efter uppstoppad museummodell, men de flesta voro säkerligen noggrannt studerade i zoologiska trädgårdar, återgifna med en öfverstyf be-handling af fjäderdräkten och stort behag och sanning i ställningen.

Till vänster i förgrunden var utrymmet mindre begagnadt. Ett par ståtliga krontranor stodo helt nära tupparna, obekymrade af deras strid, och vid deras långa ben syntes fasaner, prunkande ankor, en paradisi-fågel och några mindre fåglar. Här sträckte sig också en tämligen kal trädstam mot luften, som gaf plats för en mängd fåglar. Grönvingade arakangor, halsbands-papegojor, och andra af samma släkte i härliga färger, pepparätare, tukaner, med sina långa, regnbågsgranna näbbar, härfåglar, tofsvaktlar, biätare, dvärgufvar och sparfugglor, mesar och siskor. Några acasiagrenar som stucko fram från taflans högra kant hade också tagits i anspråk af mångahanda arter; några stora

arakangor voro liksom alla papegojorna på vänstra trädet målade med en skicklighet och naturlighet i färgen, som ställde dem på samma höga ståndpunkt som påfåglaorna.

Dessa på grenarna sutto icke alla i hvila eller sofvande. Papegojornas trapez-talanger voro hos flera tydligt angifna och likaså många småfåglars snurrande och snoende kring kvistarna.

Äfven luften var fylld med fåglar, många så små att det var svårt att upptäcka dem, men ändå utmålade med artens kännetecken i dräkt och flygsätt. En grå jaktfalk släppte sig med utspända klor mot en stor häger, som med tillbakakastadt hufvud och öppnad näbb syntes färdig att möta den fruktade, om icke hans pipande fart skulle hjälpa honom att hasta förbi. Glador, hökar, mäsar, spofvar, ugglor och alpseglare kretsade och tumlade om hvarandra, somliga med stillhållna, andra med slående vingpar, i flykt så skarp, att man nästan tyckte sig höra att det susade ur luften.

* * *

Många gånger sedan den dag jag upptäckte Baltalen, Luften och Paradiset återvände jag till dessa målningar, och vid hvarje besök växte deras tjuvningskraft, deras innehållsriklighet och deras måleriska värden.

Messonniers beryktade skicklighet att utföra, att måla i smått, som inbragte honom hundra tusentals francs för mindre målningar, föreföll mig mindre förunderlig, sedan jag antäffat Brueghel, som ändå mer hängifvit sig åt faran i konsten, att måla med synålspets, att dyrka detaljer, men som också kunde befalla dem alla att lyda helhetstämningens kommando.

När jag återkom till Stockholm och besökte National-Museum fann jag därstädes just på slutet af ett sista besök icke mindre än fem små taflor, af Jan Brueghel. De voro fint utförda, de blågröna tonerna i landskapen förekommo, men i öfrigt voro de på intet vis jämförliga med trollpensels-taflorna i Louvrens stora galleri.

Sam Arsenius.

DET FÖRLISTA SKOLSKEPPET.

Den 19 april förliste i Biscaya-viken under svår storm belgiska skolskeppet "Comte de Smet de Naeyer" därvid mer än 30 man omkommo, däribland befälhafvaren, 2 officerare och 20 kadetter. När skeppet, som byggdes i England 1904, på sin tid gick af stapeln visade det sig så rankt och osäkert att officerarne vid tillfället vägrade segla med det och togo afsked. Deras farhågor ha nu på ett ohyggligt sätt besannats.

Efter fotografi.

DET BELGISKA SKOLSKEPPET »COMTE DE SMET DE NAEYER» SAMT GRUPP AF DE OMBORDVARANDE KADETTERNA.

Kliché: Bengt Sjöföreläsare